ΑΠΟ ΤΗ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ ΚΥΘΡΑΙΩΤΟΥ

Γιώργος Παπαδόπουλος: Ο εικαστικός που ερωτεύτηκε το κρασί

Λονδρέζος για δεκαετίες, επιστρέφει στις Κέδαρες και με τον σύντροφο του Arjen αναβιώνουν τον εγκαταλειμμένο αμπελώνα της οικογένειας, φτιάχνοντας το κρασί Yerambellos. Ο Γιώργος Παπαδόπουλος μας υποδέχεται στον αμπελώνα του!

Φαντάστηκες ποτέ στη ζωή σου ότι εκτός από καλλιτέχνης θα γινόσουν κάποτε οινοποιός και αγρότης;

Η καριέρα μου ως καλλιτέχνη ήταν πάντοτε στο τραπέζι καθώς από πολύ νεαρή ηλικία η μητέρα μου με βοηθούσε να αναπτύξω το καλλιτεχνικά μου ταλέντα. Εμπνέομαι πολύ από τη φύση. Και καθώς η οικογένεια μου σχετίζεται με τη γεωργία, το να καταλήξω αγρότης δεν αποτελεί μεγάλη έκπληξη. Το να κάνουμε όμως το δικό μας κρασί μας δεν ήταν ποτέ κάτι που περίμενα, ούτε καν όταν εγώ κι ο σύντροφος μου Arjen αποφασίσαμε να αναβιώσουμε τον παλιό αμπελώνα του πατέρα μου.

Είχατε δυσκολίες;

Το να μάθεις να φροντίζεις έναν αμπελώνα δεν ήταν καθόλου εύκολο. Το 2018 η σοδειά μας καταστράφηκε ολοσχερώς από περονόσπορο εν μέρει λόγω κλιματολογικών παραγόντων, αλλά κυρίως λόγω της έλλειψης εμπειρίας και γνώσης. Για τον σύντροφό μου, ένα αληθινό αγόρι της πόλης, η έκπληξη είναι ακόμη μεγαλύτερη. Ως έφηβος δεν ήξερε καν ότι τα ραπανάκια δεν αναπτύσσονται στα δέντρα. Πήγε από το εταιρικό δίκαιο, μέσω του διεθνούς φορολογικού σχεδιασμού και της διαχείρισης οδοντιατρικής περίθαλψης, στη διαχείριση ενός καλλιτεχνικού στούντιο και της μερικής απασχόλησης στη γεωργία. Ένας άνθρωπος για όλες τις δουλειές.

Με ποια άλλη περιοχή του πλανήτη θα άλλαζες τις Κέδαρες;

Βαθιά μέσα μου παραμένω Λονδρέζος. Η επιστροφή στο Λονδίνο, τουλάχιστον με μερική απασχόληση, είναι μέρος του μεσοπρόθεσμου προγραμματισμού μας. Η μεταπήδηση από μια μεγαλούπολη σ' ένα χωριό με λιγότερες από 30 ψυχές είναι ότι καλύτερο και από τους δύο κόσμους. Το άλλο μέρος που έρχεται στο μυαλό μου είναι η Νότιος Ισπανία. Έχω περάσει δύο χρόνια εκεί, ζώντας στην κορυφή ενός λόφου. Η ζωή εκεί διέγειρε τη δημιουργικότητά σε όλα τα επίπεδα. Ήταν όμως μια πολύ μοναχική ζωή, σχεδόν μοναστική. Ο Arjen θα διάλεγε την Κόστα Ρίκα. Παρόλο που μπορώ να δω τη γοητεία του κλίματος και της ομορφιάς της, για μένα δεν θα ήταν συμβατό με την ανάγκη μου να διατηρώ τους οικογενειακούς δεσμούς. Είμαι τελικά Έλληνας.

Ποια είναι η συμβολή του συντρόφου σου στην αναβίωση του αμπελιού και τη δημιουργία του κρασιού Yerambellos;

Καθολική. Χωρίς τον Arjen, δεν θα είχα μετακομίσει ποτέ στην Κύπρο.

4. Κρασί και τέχνη. Τι λέει η εμπειρία σου για τη σχέση των δύο;

Καθοριστική, αληθινή! Η σχέση μεταξύ τέχνης και κρασιού, ή ευρύτερα του αλκοόλ, αποτέλεσε αντικείμενο πολλών επιστημονικών μελετών και πειραμάτων. Το 2015 έκανα το δικό μου πείραμα. Γοητευμένος από τα δάκρυα που αφήνει το κρασί στο ποτήρι, δημιούργησα μια σειρά έργων για τα οποία επινόησα τον όρο Οινογραφία: Οπτικοποιώντας την τέχνη στο κρασί ... Το έργο κορυφώθηκε με ένα installation που έκανα για μια ιδιωτική κάβα. Δημοσίευσα επίσης μια μονογραφία για το θέμα. Συμμετέχοντας στην οινοποίηση - δεν θα αποκαλούσα τον εαυτό μου οινοποιό (ακόμα) - με έκανε να βλέπω ότι υπάρχει πολλή τέχνη στο κρασί που δεν μπορεί να οπτικοποιηθεί.

Ποια τα μελλοντικά σας σχέδια για τον αμπελώνα, τις καλλιέργειες και την παραγωγή κρασιού;

Με μία λέξη: πειραματισμός. Το Cinsault είναι μια πολύ ευέλικτη ποικιλία. Ο οινολόγος μας Μαρίνος Ιωάννου του οινοποιείου Nelion, έχει αποδείξει ότι το Cinsault είναι μια πολύτιμη ποιοτικά ποικιλία που μπορεί να σταθεί από μόνη της και όχι μόνο ως βοηθητική σε αναμείξεις, όπως λανθασμένα πιστεύουν μερικοί. Σίγουρα θα συνεχίσουμε με το Yerambellos όπως το γνωρίζουμε από την πρώτη μας εσοδεία. Το 2020 θα είναι διαφορετικό επειδή η ζύμωση έγινε με άγριες ζύμες. Αλλά θα διερευνήσουμε και άλλες επιλογές: ένα ροζέ, ένα αφρώδες κρασί, ένα vin doux naturel...

Τι νομίζεις θα έλεγε ο πατέρας σου για τη διάσωση του αμπελώνα του, τι στιγμή μάλιστα που κάποιοι σε συμβούλευαν να τον κάψεις;

Το γεγονός ότι ο πατέρας μου αποφάσισε να μην ξεριζώσει τον αμπελώνα του Cinsault όταν η κυβέρνηση τον επιδοτούσε να το κάνει, έδειξε ότι εκτός από σοφός ή και παρορμητικός, ήταν και οραματιστής. Ίσως ήξερε ... ήλπιζε ... κάποια μέρα ένα από τα παιδιά του θα έκανε κάτι πιο ενδιαφέρον μαζί του. Πέθανε από άνοια, αλλά προτού η ασθένεια επιδεινωθεί, μπορέσαμε να του δείξουμε τον ανανεωμένο αμπελώνα. Νόμιζε ότι δεν είχε παραμεληθεί ποτέ. Ήταν άνθρωπος λιγομίλητος. Ποτέ δεν εξέφρασε προφορικά καμία έγκριση για την επιλογή της καριέρας μου. Όμως όταν είχα την πρώτη μου έκθεση στην Πύλη της Αμμοχώστου και παρουσίασα 12 Madonna, το χαμόγελό του μίλησε πιο δυνατά από τα λόγια. Ήξερα ότι τον έκανα περήφανο. Είχα το ίδιο συναίσθημα όταν επισκεφτήκε τον αμπελώνα. Και με έναν περίεργο τρόπο, ένιωσα επίσης την αναγνώρισή του προς τον σύντροφο μου.

Πώς βλέπεις τη ζωή σου σε δέκα χρόνια;

Ελπίζουμε να μπορούμε να έχουμε λίγη βοήθεια στη συντήρηση της γης. Όχι μόνο επειδή μεγαλώνουμε, αλλά και για να μπορούμε να ταξιδεύουμε περισσότερο. Πάντως η πανδημία και το lockdown είχαν πολύ θετικό αντίκτυπο στη ζωή μας. Ήμασταν από τους τυχερούς που μπορούσαν να δουν την ομορφιά στις ατέλειες της ζωής, που είναι μέρος της φιλοσοφίας του wabi sabi. Χρησιμοποιήσαμε το χρόνο μας για να μετατρέψουμε τον οπωρώνα μας από συμβατικό σε βιολογικό. Ελπίζουμε ότι τα γεωργικά μας έσοδα θα μας επιτρέψουν να προσλάβουμε έναν εργαζόμενο, ώστε να μπορούμε να συνεχίσουμε να ζούμε αυτόν τον υπέροχα ισορροπημένο τρόπο ζωής.

